

over, der forbyder os at gjøre, hvad vi vilde. Vi have seet for Meget i den Retning af, hvad baade store og smaa Stater maae søie sig i ligeoverfor saakaldte internationale Forestillinger, Interventioner og Raad i Anliggender, som disse Stater kalde deres egne, til at vi skulde beklage os derover. Men her tales ikke til os med Raad, men med Forlangender og Trudsler, og dem skulde vi staae imod og ikke lade os fræmme af, ikke engang, naar de herhjemme stilles sammen med et saadant Valg som dette fra de Parisvære og Skriftkloge: Hvad sætter Du høiest, Monarkiets Integritet og Kronens Ret, eller det danske Riges Uafhængighed? Vi svare dertil: Giv Kronen, hvad Kronens er, og giv Landet og Folket, hvad Landets og Folkets er.

Det blev sagt forgangen Dag af en æret Taler her foran (Tscherning), at „vi sidde her i denne Samling som en mægtig Reserve for Danmarks og Monarkiets Tilværelse“. I disse Ord, mine Herrer, ligger tillige en Nætfærdiggjørelse for det Skridt, vi ere isærd med at foretage. Vi sidde her som Reserve for Danmarks og Monarkiets Tilværelse. Armeen er der ikke — jeg taler ikke om den militære Armeen, som skal sægte fra Dannevirke til Landets Forsvar, men jeg taler om den politiske Armeen, der skulde kæmpe for det Dannevirke, der ligger i Forfatningen af 18de November til Forsvar for Rigets Uafhængighed. Denne Armeen er ikke tilstede, og vi, som ere Reserven, have derfor i dette Dieblik den nødvendige Forpligtelse at rykke frem. Vi maae nødvendig sige det saa klart og saa frit, som det staaer i vor Magt, og uden at tage paa Udtryk, der ere dikterede af Hjertets Varme, saaledes som der nys blev taget derpaa af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Vi maae sige klart og bestemt, at vi virkelig have Tølelsen af, hvor skæbnsvangert Diebliket er, at vi ere grebne deraf, at det er hele vor Tilværelse som Nation der staaer paa Spil, og at vi ere fast besluttede paa ikke i den Henseende at gjøre nogen som helst Indrømmelse, førend vi see, hvad Fordeel Indrømmelsen kan føre til. Vi vilde ikke inklade os paa allerede nu, da Sagen saa at sige er i sin Orden, at give det væk, som vi maastee i den

elleve eller tolvte Time kunne blive nødsagede til at give Slip paa og saa faae Noget derfor. Vi have en klar Fornemmelse af, at naar man udenfra, fra tydsk, fra preussisk og østerrigsk Side stiller sig op imod Forfatningen af 18de November og forlanger den afføffet, uden at sige slynderlig tydeligt, hvad man saa vil gjøre, saa er det kun den første Begyndelse af en lang, lang Række af Fordringer. Hvis Forfatningen af 18de November ikke bestod i dette Dieblik, vilde man have forlangt Forfatningen af 2den Oktober 1855 ophævet. Hvad er Forstjellen? Forstjellen er den, at Forfatningen af 18de November finder et Hjertelag hævet. Hvad er Forstjellen? Forstjellen er denne, at Forfatningen af 18de November 1863 finder et Hjertelag idetmindste hos endeel danske Mænd, medens Forfatningen af 2den Oktober 1855 havde den meget ubehagelige Stilling ikke at blive støttet fra nogen Side. Men i Principet er det det samme; det, man vil, det er at tage det Støttepunkt bort fra vore Fødder, paa hvilket vi staae, og naar vi først ere bragte til at glide, haaber man at bringe os dertil, at vi tilsidst havne i en fuldstændig Sammensmeltning af Slesvig og Holsten med eller uden fælles Konge. Men en saadan Løsning er eenstybdig med den danske Nations Undergang, og Tølelsen af denne forestaaende Mulighed, Tølelsen af disse Forsøg maae drive os til at sige til Hans Majestæt Kongens Regjering: Vi, Reserven, Danmarks Rigsdag, ere rede og villige til at offere, hvad der forlanges for at haandhæve vor Uafhængighed og Ret; vi vilde ikke give vor Tilværelse bort, og vi ere villige — det koste hvad det koste vil — til at forsvare den. Den ærede Konseilspræsident har engang ved en anden Leilighed brugt Ord, som jeg troer, vi have godt af at mindes, det er disse: „Intet Folk er der forbeholdt nogen politisk Fremtid, som opgiver at fatte Beslutninger om sine egne Anliggender og hentyder sig under Fremmede.“

H. Olsen: Den ærede Rigsdagsmand fra Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sluttede omtrent sin Tale med det Ønske, at Ordene: „om Danmark skal bestaae“ maatte udgaae af Adressen. I og for sig lægger jeg